U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyně: O. G.,** zastoupené JUDr. Věrou Šedivákovou, advokátkou se sídlem Palackého 578, Pardubice, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,** o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 5. 2004, č. j. 24 Az 2153/2003 – 21,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 19. 5. 2004 zamítl Krajský soud v Ostravě žalobu žalobkyně (dále jen stěžovatelky) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 10. 2003, č. j. OAM-4812/VL-10-17-TZ-2003. Správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. Rozsudek byl stěžovatelce doručen na adresu K. 42, H. K., u p. Z. F., kde byl stěžovatelce na základě její žádosti povolen pobyt cizineckou policií na dobu od 3. 10. 2003 do 6. 10. 2004. Písemnost byla uložena dne 15. 6. 2004, stěžovatelka si však zásilku nevyzvedla. Doručenka obsahuje všechny náležitosti podle ust. § 60 e) odst. 1 o. s. ř. a je tedy podle odst. 4 cit. ustanovení veřejnou listinou. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě tak nabyl právní moci v souladu s ustanovením § 46 odst. 4 o. s. ř. dne 25. 6. 2004.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost dne 26. 7. 2004. Stěžovatelka uvedla, že jí byl napadený rozsudek doručen dne 19. 7. 2004, netvrdila však, že by se na doručné adrese nezdržovala, ani nepřinesla důkaz opaku. V kasační stížnosti dovozovala důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., který spatřovala v nesprávném posouzení právní otázky pronásledování v domovském státě i možnosti požádat o azyl v Polsku. Navrhla proto, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zrušen a požádala zároveň o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Stěžovatelce byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě doručen náhradním způsobem s fikcí doručení dne 25. 6. 2004. Ve způsobu doručení Nejvyšší správní soud neshledal závady, koneckonců netvrdila je ani stěžovatelka v kasační stížnosti a nenavrhla rovněž důkazy, jež by prokazovaly opak. Zákonná lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplynula stěžovatelce marně dnem 9. 7. 2004. Kasační stížnost podanou dne 26. 7. 2004 Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. února 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu